22/04/2024

Πειραιώς Σεραφείμ: «Η ελπίδα όλων μας στηρίζεται στην Ανάσταση του Χριστού» (ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Στην Ακολουθία του τελευταίου για φέτος Κατανυκτικού Εσπερινού που τελέστηκε στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αναλήψεως του Κυρίου Δραπετσώνας χοροστάτησε σήμερα Κυριακή 21 Απριλίου 2024 (Ε΄ Νηστειών – Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας) ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

Κατά την διάρκεια του κηρύγματός του **ο Σεβασμιώτατος** ολοκλήρωσε τον κύκλο της φετινής πνευματικής μελέτης «η οποία αφορούσε στα θέματα της αμωμήτου πίστεως μας», αναπτύσσοντας μερικές σκέψεις και απαντώντας σε ορισμένα βασικά και ουσιώδη ερωτήματα για το «ποιο είναι το βαθύτερο νόημα της ζωής

εδώ στη γη», «ποια είναι η τύχη μας μετά το θάνατο, ποια είναι η σχέση μας με τους κεκοιμημένους και αν είναι δυνατόν να νικήσουμε εμείς τον προαιώνιο εχθρό μας, τον έσχατο εχθρό μας, το θάνατο, καθώς και το πως θα γίνουμε μέτοχοι της ζωής που συνιστά την ελπίδα μας εν Χριστώ».

«Η αληθινή πατρίδα του ανθρώπου είναι η κοινωνία αγάπης με τον Τριαδικό Θεό. Η μετοχή του ανθρώπου στη ζωή του Θεού. Η κοινωνία της αιώνιας αγάπης, η αφθαρσία και η αθανασία. Από αυτή τη ζωή της αγάπης εξέπεσε ο άνθρωπος μέσω του Αδάμ και σε αυτήν επιστρέφει μέσω του Ιησού Χριστού για να ζήσει και πάλι την πληρότητα και τη Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος», είπε αρχικά ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας πως «η Αγία Γραφή χαρακτηρίζει τον άνθρωπο, μετά από την πτώση του εδώ στη γη, ‘’πάροικο’’ και ‘’παρεπίδημο’’». «Βασικό, λοιπόν, μέλημα κάθε Χριστιανού είναι η επιστροφή από την ξενιτιά, η επάνοδος στο πατρικό σπίτι», πρόσθεσε.

Σημειώνοντας πως «ουδείς γνωρίζει την ημέρα ή την ώρα της εξόδου του εκ της ζωής ταύτης» και πως είναι «απροσδιόριστη η στιγμή της εξόδου του καθενός μας», τόνισε πως «εκείνο που έχει σημασία δεν είναι ο πλούτος ή η φτώχεια, αλλά η επάνοδος στην αληθινή πατρίδα». «Οι πιστοί καλούνται να γίνουν συμπολίτες των Αγίων και οικείοι του Θεού. Οικοδομούνται επάνω εις το θεμέλιο των Αποστόλων και των Προφητών, του οποίου ο Ιησούς Χριστός είναι ακρογωνιαίος λίθος επάνω εις τον οποίον συναρμολογείται η όλη οικοδομή», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Αναφέροντας πως «ο βιολογικός θάνατος μαρτυρείται ήδη στην Παλαιά Διαθήκη», επεσήμανε πως «τόσο οι ευσεβείς, όσο και οι ασεβείς δεν εκμηδενίζονται μετά τον θάνατο. Υπάρχουν σύμφωνα με τη βούληση του Θεού».

Κάνοντας λόγο για τον Μωυσή και τον Ηλία, τους οποίους βλέπουμε δίπλα στον Χριστό στο όρος της Μεταμορφώσεως, τόνισε πως «το γεγονός ότι ο Χριστός, μετά το θάνατο Του, μετέβη θριαμβευτικά στον Άδη και κήρυξε στα εν φυλακή πνεύματα, σημαίνει πως όσοι απέθαναν προ του Χριστού, μπορούσαν να Τον ακούσουν και να αποφασίσουν για την εν Χριστώ σωτηρία τους».

«Η συνέχιση της προσωπικής ζωής μετά θάνατον, διακηρύσσεται και στην Αποκάλυψη του Ευαγγελιστού Ιωάννου», είπε στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, αναφέροντας πως «εκεί παρουσιάζονται οι ψυχές των μαρτύρων να παρακαλούν τον Θεό να δώσει τέλος στην ταλαιπωρία και στους διωγμούς των αδελφών τους επί της γης». «Αυτή τη συναίσθηση είχαν και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας», συμπλήρωσε, επισημαίνοντας πως «ο άνθρωπος συνεχίζει να ζει μετά θάνατον, γιατί η ψυχή του είναι αθάνατη. Αυτή η αθανασία, βέβαια, δεν οφείλεται στη φύση

του ανθρώπου, αλλά στη βούληση του Θεού». «Κατά την πίστη μας η αθανασία της ψυχής είναι δωρεά του Θεού. Αποτέλεσμα της αγάπης και της ελευθερίας Του, όχι αποτέλεσμα της ανθρώπινης ουσίας. Για αυτό και η ψυχή του ανθρώπου, παρόλο ότι είναι κτιστή πραγματικότητα, έχει αρχή. Έχει όμως αθανασία. Μετά το βιολογικό θάνατο συνεχίζει την ύπαρξη και αναμένει την Ανάσταση και του Σώματος, οπότε θα ολοκληρωθεί και πάλι ο άνθρωπος στην κατάσταση αφθαρσίας και αθανασίας που είχε προ της πτώσεως. Με αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, σώζει ο Θεός, χωρίς να καταστρέφει τον άνθρωπο».

«Μετά τη νίκη του Χριστού κατά του θανάτου που θα γιορτάσουμε και πάλι σε λίγες μέρες, ο εχθρός, ο θάνατος, έχασε την πρώτη του σημασία. Για κάθε πιστό αποτελεί προοίμιο της αληθινής ζωής, για αυτό και λογίζεται ως αγαθό», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «αυτός που πιστεύει, δεν φοβάται το θάνατο, γιατί ζει τη νέα πραγματικότητα που διαμορφώθηκε μετά την Ανάσταση του Χριστού». «Ο θάνατος των Αγίων ανθρώπων είναι χαρούμενο γεγονός και για αυτό η Εκκλησία μας γιορτάζει αυτή την ημέρα σαν γενέθλιο ημέρα των Αγίων», πρόσθεσε, συμπληρώνοντας πως «μόνο έτσι μπορούμε να κατανοήσουμε το γιατί κατά την εποχή των διωγμών πολλοί πιστοί επιθυμούσαν να λάβουν το χάρισμα του μαρτυρίου και έτρεχαν σαν σε πανηγύρι προς το μαρτύριο».

Στην συνέχεα ο Σεβασμιώτατος σημειώνοντας πως «η Αγία Γραφή χρησιμοποιεί τον όρο «ψυχή» με πολλές έννοιες», ανέφερε πως «εν προκειμένω, η ψυχή των ανθρώπων, δικαίων και αδίκων, είναι ο αληθινός εαυτός τους. Η πίστη της Εκκλησίας στην προσωπική ύπαρξη μετα θάνατον και στον δεσμό της αγάπης που ενώνει όλα τα μέλη της Εκκλησίας, επιβάλλει το καθήκον της προσευχής υπέρ των κεκοιμημένων αδελφών».

Σε άλλο σημείο τονίζοντας πως «το έργο του Χριστού θα ολοκληρωθεί κατά την ένδοξη επάνοδό του», υπογράμμισε πως «αυτή τη δευτέρα του έλευση περιμένουμε όλοι. Οι αιώνες, η ιστορία, η ζωή. Θα είναι ορατή σε όλους, τόσο στους δικαίους, όσο και στους αδίκους». «Εμείς έχουμε στη ζωή μας εσχατολογικό προσανατολισμό και αποβλέπουμε στην έλευση του Κυρίου μας ως την εκπλήρωση των εσχατολογικών μας ελπίδων. Αυτό διακηρύσσει, διακονεί και λειτουργεί η Εκκλησία μας».

«Η ελπίδα όλων μας στηρίζεται στην Ανάσταση του Χριστού». «Η Ανάσταση αυτή, ήταν Ανάσταση του Σώματος. Ο Χριστός Αναστήθηκε με τη σάρκα Του και τα οστά Του, για αυτό μπορούσε κανείς να Τον ψηλαφίσει στις πληγές Του», είπε και πρόσθεσε: «Οι μαθητές δεν είδαν κάποιο πνεύμα, αλλά τον ίδιο τον Χριστό, ο οποίος τους βεβαιώνει πως έχει σάρκα και οστά και τους καλεί να Τον

ψηλαφίσουν και να Του προσφέρουν τροφή για να πεισθούν για το γεγονός της Ανάστασης του Σώματος Του».

Σημειώνοντας πως «ο ίδιος ο Κύριός μας προφήτευσε τη σωματική Του Ανάσταση», επεσήμανε πως «σε αυτό το Αναστημένο Σώμα προσλαμβάνεται κάθε πιστός, όλοι μας, κατά το Ιερό Βάπτισμα και εισέρχεται στη Βασιλεία της Ζωής». «Η Ανάσταση του Σώματος του Χριστού είναι η απαρχή της Αναστάσεως και των δικών μας σωμάτων», συμπλήρωσε.

Στην συνέχεια κάνοντας αναφορά στην προφητεία του Ιεζεκιήλ, ο οποίος «βλέπει προφητικά να πραγματοποιείται η Ανάσταση αυτή των σωμάτων και η κατατρόπωση του βασιλείου του θανάτου», επεσήμανε πως «η Ανάσταση των νεκρών θα είναι καθολική. Δεν θα Αναστηθούν μόνο οι δίκαιοι, αλλά όλοι. Δίκαιοι και άδικοι. Μόνο που οι πρώτοι θα Αναστηθούν για την ζωή, ενώ οι άλλοι για την καταδίκη. Η Αγία Γραφή δεν αφήνει για αυτό καμία αμφιβολία».

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος τόνισε: «Ο Χριστός απέστειλε τους μαθητάς Του στα έθνη να κηρύξουν σε όλους τους ανθρώπους και να εντάξουν στην Εκκλησία εκείνους τους καλοπροαίρετους που θα ανταποκριθούν στην κρίση του Θεού. Ο Κύριος, ως αληθινός Ποιμένας, ήρθε να συνάξει το υπόλοιπο των προβάτων και να αυξήσει την μία ποίμνη. Ο καθένας που θα δεχθεί την εν Χριστώ σωτηρία και θα ενταχθεί στο Σώμα του Χριστού γίνεται εις εν Χριστώ. Δεν υπάρχουν διακρίσεις. Γίνεται μέτοχος και κοινωνός του Χριστού».

Αναφέροντας πως «η Βασιλεία άρχισε ήδη από την εποχή των Αποστόλων», τόνισε πως «όσοι εντάσσονται σε αυτό το Σώμα βρίσκονται κάτω από τη μία κεφαλή». «Δεν είναι ξένοι και παρεπίδημοι, αλλά συμπολίτες των Αγίων και οικείοι του Θεού».

Σημειώνοντας πως «στα τέκνα του Θεού ανήκουν και οι δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης και όσοι κληρονομούν τη Βασιλεία των Ουρανών έως την εσχάτη ώρα της ιστορίας του κόσμου», αναφέρθηκε στην «κοινωνία αγάπης ανάμεσα στον Δημιουργό και το δημιούργημά Του». Τόνισε πως «η κοινωνία αγάπης προσδιορίζει τη σχέση του Θεού με τα τέκνα του Θεού στη Βασιλεία των Ουρανών, δηλαδή στον Παράδεισο, για αυτό και όλες οι προφητείες που έδιναν ελπίδα στον άνθρωπο της αποστασίας, είχαν κεντρικό σημείο την επιστροφή σε αυτή την κοινωνία».

«Η κοινωνία αγάπης με τον Θεό προϋποθέτει την κοινωνία, βέβαια, με τους αδελφούς. Για αυτό και η Εκκλησία είναι κοινωνία προσώπων και η Αγία Τεσσαρακοστή, την οποία διανύουμε, είναι μια πρόκληση και μια πρόσκληση για αυτή τη μεταστοιχείωση», σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας: «Αυτής

της χαράς θα γίνουμε και εμείς κοινωνοί στον Παράδεισο του Κυρίου μας. Η χαρά του ανθρώπου θα είναι εικόνα της χαράς και της μακαριότητας του Τριαδικού Θεού». «Αυτή την κοινωνία και την μακαριότητα προγεύεται ο Ορθόδοξος Χριστιανός στη Λειτουργία της Εκκλησίας, στη λατρεία της Εκκλησίας, στη μετοχή στο Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας». «Η επί της γης Θεία Λειτουργία είναι εικόνα της επουρανίου Λειτουργίας» και «ο Παράδεισος αποτελεί την βεβαία ελπίδα κάθε πιστού, με βάση την αγάπη και το έλεος του Κυρίου».

«Η κοινωνία αγάπης που υπάρχει ανάμεσα στον Θεό, στα πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, μεταφέρεται εν Χριστώ Ιησού σε όλα τα παιδιά του Θεού, σε όλους τους πιστούς ανά τους αιώνας», τόνισε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως «έτσι η ζωή μας αποκτά αιώνιο νόημα πλέον. Ο αγώνας αυτός της Αγίας Τεσσαρακοστής έχει αυτή τη μεταφυσική προοπτική, ανεξάρτητα από το ποιες είναι οι εξωτερικές συνθήκες αυτής της ζωής. Ο άνθρωπος έχει αιώνιο προορισμό. Καλείται να γίνει μέτοχος της αιώνιας ζωής και της αιώνιας δόξας του Τριαδικού Θεού. Αυτός είναι ο στόχος, ο σκοπός και η δόξα μας».

Δείτε σχετικό φωτογραφικό υλικό ΕΔΩ.